

مام باپیر له پهنجیرهی ژوور مکهیهوه چاویک له دهر موه دکا. لهبهر خویهوه بۆله بۆلیکی لئوه دی. به له رهله رادهبی، کلاومهکی له سهر دهنیی، شالگهر دنهکهی له ملی دههآینی، بالتهکهی له بهردکا و زنجیرهکی تا بینهقاچهی ههآدهکیشی. دهستهوانهکانی لهدهست دهکا، گوچانه بلالوکهکهی به دهستهوه دهگری و به نیازی نان کرین له مال وهدهر دهکهوی.

نزیکه کوتایی وهرزه. زهوی تارایی بهفرینی پوشیوه، کۆلان و شهقام سههۆل بهستهیه. زهردهی رۆژ ماوه، کزه ههتاویکی کهم تین پرشنگی به سهر شاردا پهخش کردوتهوه. مام باپیر زۆر بیر له بهفر و بهستهلهک ناکاتهوه، دهر وا، له دنیاای زهینی خویدا سهیر دهکا. بیر ههریکی دوور زهینی دادهگیری. پئی دهخزی، به پشتهوه تخیل دهبی، ههۆل دهدا ههستیهوه، بهلام زهوی خز و ئەو کهم هیزه. وهکوو دهآین بهختی یار بوو، فریشتهیکی برسی، بالتهیهکی بهفرین له بهردا، به سهرسهریهوه ویستاوه و دهر وانی. دهست دهبا دهستیک به ریشه سپیهکهی مام باپیردا دهینی. به ئەسپایی دهسته نهرم و زهریفهکانی دهنیته نیو دهسته زبر و قهلاشاههکانی مام باپیرهوه. به زمانی چاوه سهوزهکانی تیدهگهیهنی، دهستم گرتووی، تهکان له خوآده و ههستهوه! روانینی گهرم و میهرهسانی فریشته وری مام باپیر به هیزتردهکا. به یارمهتی دهسته چکۆله سهرهکانی فریشتهکه تکان لهخوی دهدا و ههآدهستهوه. فریشته به بزهی لئوی دهیدوینی. مام باپیر وا دهزانی که به دهنگی نهرم و به سۆز لایه لایهیی بۆ دهکا و دهی لاوینیهوه. . .

ههستی برسیهتی بههیزه. بۆنی نانی گهرم بهروو نانهواخانهکهی سهر شهقام مام باپیر پهلکیشی دهکا. به ئەسپایی گوچان دهکوتی و به پادزه به پهنا دیواردا دهگاته نزیک نانهواخانهکه. دهبینی، خهلیکی برسی و سهرما بردوو، ژنان له لایهک و پیاوان له لایهک، له نۆبهدا ویستاوان. ههرکهس به جوړیک، نوقمی خهیاآلاتی خویهتی. ئەویش له نۆبهدا جی دهگری. قورسایی لهشی دهخاته سهر لایکی و به لهنگهری گوچانهکهی خوی رادهگری. نوقمی روانینی ئەم پا و ئەو پا کردنی نانهواکه دهبی. له دنیاای برسیهتی و خهیاآلاتی خوی دا ههلهوهدای بیر ههری خوش و ناخوشی رابردوو. . .

له نهکاو ماشینییک تورمزهگری، تهگهر له سهر سههۆل دهخزی، بهلام له دهر ناکهوی. فریشته چکۆله دهپهشوکی، سهری لی دهشیوی، دهرفتهی لیبری، له نیوهراستی شهقامهکهدا دهکهوینته ژیر تهگهری ماشینهکه. خوین له سهر بهستهلهکی قیرهتاوهکه، نهقش و نیگاریکی دوور له باوهر، و دلتهزین دهکیشی. . .

خه لکه که ده شله ژین، سهر لیشیواو، هیرش ده کهن بهرمو شقام. تهنانت نانهواکش دهر دپه پری. ههرا و هاواری ژنان له نزیک و دوور به گهر مکدا بلاو ده بیتهوه. مام باپیریش به لهرزه لهرز خوی ده گیه نیته ناوهندی رووداوه که. خه لکه که دلپه روشییه کی هاوبهش نیشا ددهن. لاویک روو له مام باپیر دکا و ده لی: «ماموستا تو لیگه پری! با ئیمه یارمتهی بکهین بهو ریشه سپهتهوه ده لی " زهردهشتی " به لهرزه لهرز دهر کهوتوی « لاوکه بی ئهوهی بشله ژن په لامار ئه دا، له شی نیوگیانی فریشته که له باوش ده گری. کیژیکیش دینه یارمتهی و ده لی: «داینی، به لاتهنیشتدا رایکیشه، دهست و سهری هه لینه! من خوم په رستارم، دهرانم چون هه ناسه ی بده می، تو بلی فریامان کهون ئامبلانسیک بنیرن ». له هه مان کاتدا کچی کی دیکه به موبایله که ی دهیه وی رووداوه که تومار بکا. ژنیکی سهر سپی به ئهیهرو ئهیهرو، بهر هنگاری کابرای شو فیر ده بیتهوه و ده لی: «ئیهرو " بله کروز " جا، خو ئه فریشته جوانت کوشت! « بله کروز زور بیروخ، وهکوو ئهوهی که هیچ رووی نه دابی و ئهوه هیچ تاوانیکی نه کردبی ده لی: «دهی بلیم چی، خهتای من نه بوو، خوی رایکرده پیش ماشینه که م. کوشتم کوشتم، به دهر مک " دیبه " که ی ددهم « دایه گهوهی سهر سپی هه لده چی، شالاو ده با تفیک ده کاته نیو چاوانی بله کروز، بهر قهوه و ده لی: «نایپاو، بو جوه لهت کوشتووه، دیه که ی ددهی! دیبه ی چی ددهی؟»

بله کروز، کابرای کی که ته ی چاودهر په پریو، که پوی بهقت په تاته ییک ده بوو، سمیلی ددان و لیوی داپوشی بووه. کاپشینیکی ئه مریکایی له بهردا و پوتینی سهر بازی له پندا. که قسه ی ده کرد فلته ی ده می ده هات، پیاو لئی حالی نه ده بوو ده لی چی. ئهوانه ی که له نزیکه وه دهیان ناسی، دهیانگیراوه: ئهوه چلکنه ی کولکنه، مانگه و مانگ خوی ناشوا. دایمه ده لهوه پری «

په رستار که سهر هه لدینی، و په شوکاو هاوار ده کا: «ئهری ئهوه ئامبلانسه بو نه هات؟»
لاوکه ده لی: «جا نه خوشخانه که ی به هاوار و بانگی خه لکه وه هاتون، تا ئیستا بین!»

بله کروز دهیه وی خوی دهر بازکا و بو ی دهر چی. به لام خه لکه که، دهر فته ی پینادن. ژنان ریگای دهر باز بوونی لیده گرن. چهن که سی دیکهش دینه هه ره وهز، و چوار دهوری دهتهن. هه رچهند خوی راده پسکینی، به لام کهوتوته گیزاوه وه. یهک دوو که سی دیکهش بهر هنگاری ده بنه وه. کوره لاوکه دهنگ هه لده پری ده لی: «ئاده ی خه لکینه! نه یه لن دهر چی! به روژی روون، مندالمان ده کوژن، بهرگری نه کردن سهر شو ریبه، مردن باشتره له ژیانی ژیر دهستی . . . « ناپوره ی خه لکی برسی و دل پر له رق وقین، بهره بهره په ره ده ستینی. ژنان، پیاوان، مندالان، لاوان، گه ماروی بله کروز ددهن، چوار دهوری لی ده گرن. ئهویش له ژیر دهست و پی خه لکی راپه ریودا ده پاریتهوه، له دهردی خویدا ده تلتهوه. به لام نه فریاد په سی دیاره، و نه پولیسی. . .

باوکی فریشته په داده بی، کی خه بهری پنداوه که تاقانه که ی وه بهر ماشین کهوتووه!

ئەھۆن و لە سەرخۆ، مەرومۆچ، لەگەڵ ھاوسەرەكەى، كۆرەكە و كیژۆلە پەرستارەكە بە دیار لەشى لە خوین دا گەوزاوى فریشتەهە داماون. بەلام وەكوو دەلین " غیرت و هەستی تۆلە، هیزی پیاویتی بە هیزتر دەكا " باوك چاویك بە نیو خەلكەكەدا دەگیرئ چاوەروانى دادگەر و داد ئەستین نامینتەهە. . .

فرکەى فیشك، رینژنەى بارانى تۆلە، مافخوازی گەلى جەرگ سووتاو و راپەرپو دیمەنى شاردهگۆرن. تاپۆى بۆمەلئ جیگا بە كزەهەتاو لئز دەكا، تاریكى كەش و هەواداگیر دەكا. چاو چاو نابینئ. بەر بەرەكانی روناكى و تاریكى بی برانەهەیه. روشنایی چرای ئۆتۆمبیل، گلۆپی شەقام و كۆلان كزكز دەتروسكینەهە. گەل وەكوو میروله و زەردەهوالە هروژاون. وەك فارس كوتەنى " مەحشەرە " باوك بەسەر كۆرەهە نییه. سیاپۆشانی پیاوكۆژ كونه مشكیان لەئ دەبیتە قەیسەرى. فرکە فرک دین و دەچن، هەولیانە كە چۆن خۆ دەرباز كەن. چەن ئامبلاس بە هۆرن لیدان دەگەنئ. لەشى بی گیانی فرشیە بە تاریكى سوورى تۆخ دەرازیننەهە. تەرمى ساردەهە بووى بلەكروز ش لە ماشینىكى ئەرتەشى دەهاون. . .

* * * * *

مام باپیر لە گەل قوقەى كەلەباب و بانگی مۆئەزن، لە خەوى گران وەخەبەر دئ، و لە جیگا رادەبئ. پەنجیرەى ژوورەكەى دەكاتەهە، بە سەرنجەهە دەروانیتە دەرمو. هیدی هیدی كەش و هەوا دەگۆردرئ، پەرشنگى هەتاو زۆر دلئاوتر بە شاردا بلاودەبیتەهە. مام باپیردەبینئ تیشكى خۆرەتاو بەهیزتر لە هەموو رۆژیک ئاسۆى ئەنگیوتوو. هەست بە برسییەتى ناکا. هەردوو بالی هەلدینئ بۆ هەوا و وەكوو ئەهەى بییههەئ هەلفرئ باى بالی دەدا. پیر بەدلى لە ناخەهە پیدەكەنئ. لە بەر خۆیههە دەلئ: «گەشە و پێشكەوتن لە رەورەهەى میژووى مرقایەتى دا خوین باى زۆر داوه. من لە ئازادیدا كۆچى یەكجاری دەكەم. لە سەرگۆرەكەم بنووسن: عاشقى هەتاو بووم، لە ناخۆشیدا ژيام، دلخۆشم بە سروشتى سروشت ژيان بە جئ دئلم.»

گلاویژی ۲۰۱۱ سوید